

בבית המשפט העליון

רע"פ 8473/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ג'אבר דראר

נגד

המשיבה: משרד האוצר היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בעפ"א 58831-07-18 מיום 16.10.2018 שניתן על ידי כב' השופט א' יעקב

בשם המבקש: עו"ד טיבי והיב

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (השופט א' יעקב) בעפ"א 58831-07-18 מיום 16.10.2018, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בנתניה (השופט א' ברנד) בבצה"מ 8864-18-05 מיום 31.5.2018.

2. המבקש שכר חלק ממקרקעין הידועים גם כחלקה 8, גוש 8901 בעיר טייבה (להלן: המקרקעין). ביום 10.4.2018 ערך מפקח מטעם המשיבה סיור במקרקעין ומצא כי נבנה במקום מבנה בשטח של כ-330 מ"ר, שבראשו הוצב שלט גדול המבשר על פתיחת מסעדה במקום. עוד מצא המפקח כי עבודות הבניה טרם הסתיימו, ומספר פועלים עבדו במבנה במהלך הסיור. בתום הסיור הושארה במקום התראה בדבר ביצוע עבודות אסורות.

בהמשך לכך, ביום 26.4.2018 הוציאה המשיבה צו הריסה מינהלי (להלן: הצו) למבנה אשר נועד כאמור לשימוש כמסעדה על גבי המקרקעין. אין חולק כי מדובר במבנה לגביו לא קיים היתר בניה, וכי ייעוד המקרקעין הנוכחי אינו תואם את השימוש המיועד למבנה.

3. בקשה שהגיש המבקש לביטול הצו נדחתה בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בנתניה מיום 31.5.2018. בהחלטה נקבע כי במקרקעין קיימת בנייה חדשה שטרם הושלמה; כי לגבי המבנה לא קיים כל "אופק תכנוני" אשר עשוי להצדיק את עיכובו או ביטולו של צו הריסה מינהלי; וכי לא נפל כל פגם בהוצאת הצו מושא בקשה זו. עם זאת, בית המשפט הורה – לפנים משורת הדין – על עיכוב ביצועו של הצו, וזאת כדי להימנע מביצועו בעיצומו של חודש הרמדאן.

4. המבקש ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי תוך שחזר על טענותיו כפי שנטענו בפני בית המשפט לעניינים מקומיים. בנוסף טען המבקש כי בית המשפט לעניינים מקומיים ניהל הליך מהיר במיוחד, באופן הפוגע בזכויותיו; כי נמנע מלזמן עדים על אף בקשת המבקש; וכן כי זכויותיו הדיוניות נפגעו בעקבות קבלת ראיות בניגוד לדין.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים לקיים את הדיון מוקדם ככל הניתן, וכי בדין נדחתה בקשת המבקש לזימון עדים, אשר הוגשה 4 ימים בלבד לפני הדיון. בהתייחס לקבלת הראיות, סמך בית המשפט המחוזי את ידיו על החלטתו ונימוקיו של בית המשפט לעניינים מינהליים.

כמו כן נקבע כי בית המשפט לעניינים מינהליים "דן ארוכות" בטענותיו ולא נמצאה כל פגיעה בזכויותיו הדיוניות והמהותיות של המבקש, ואין כל מקום להתערב בקביעותו אלו.

לבסוף ציין בית המשפט המחוזי את חוסר ניקיון כפיו של המבקש, אשר המשיך להפעיל את המסעדה כרגיל עובר להגשת הערעור, וזאת בניגוד לצו איסור שימוש חורג שניתן למבנה.

5. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה חוזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בבית המשפט המחוזי. בפרט נטען כי סירובו של בית המשפט לעניינים מקומיים לאפשר לו הזמנת עדים מנע ממנו את "יומו בבית המשפט", כלשונו, באופן אשר מסב לו עיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור.

כמו כן נטען כי עניינו של המבקש מעלה סוגיה עקרונית הנוגעת לפרשנות הראויה לדרישה לקיומו של אופק תכנוני בהקשרי עיכוב או ביטול צו הריסה מינהלי בכל הנוגע לבנייה במגזר הערבי. לשיטת המבקש, בהקשר האמור יש לפרש את הדרישה באופן מקל, וזאת לנוכח "מכלול נתוני המגזר", כהגדרתו.

6. דין הבקשה להידחות.

7. הלכה ידועה היא כי לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים נדירים המעלים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין.

8. עניינו של המבקש אינו עומד באמות מידה אלו. הטענות שהועלו בבקשה נטענו ונדחו בהחלטות מנומקות על ידי הערכאות דלמטה, ולא שוכנעתי כי עולה מהן חשש לעיוות דין.

זאת ועוד, שאלת הפרשנות הראויה לקיומו של אופק תכנוני נטענה בעלמא, ללא כל נימוק או הסבר המצדיק התערבות ב"גלגול שלישי".

9. אף לגופו של עניין לא מצאתי כל שגגה בקביעותיהן של הערכאות דלמטה. כפי שציינ גם בית המשפט לעניינים מינהליים, הליך ההריסה המינהלי תכליתו להוות הליך מזהיר ויעיל. בדין נקבע סד זמנים קצר לעמוד בו ולא התקבלה הבקשה לזימון עדים אשר הוגשה ברגע האחרון. אף בקביעותיו העובדתיות של בית המשפט לעניינים מינהליים לא מצאתי כל דופי, ואני סומך את ידי על הכרעתו ועל קביעותיו של בית המשפט המחוזי.

10. הבקשה נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשע"ט (3.12.2018).

ש ו פ ט